

In het vorige stukje had ik mij voorgenomen vooral positief nieuws te brengen (dit ook naar aanleiding van een aantal lezers reacties per e-mail) maar ik stap er maar weer van af.

Het is natuurlijk onzin alleen over positieve ontwikkelingen te praten terwijl er om ons heen mensen ernstig ziek zijn en soms ook sterven (ook met kerst).

Vorige week is één van mijn pasgeboren patientjes in het ziekenhuis opgenomen met benauwdheidsklachten.

Het begon met de gebruikelijke snotneus en een beetje hoesten en ook wat koorts, het babytje pruttelde een beetje en begon wat minder goed te drinken.

Tot zover weinig bijzonders zou je zeggen, onze pasgeboren medeburgers krijgen nadat ze ter wereld komen gelijk te maken met een vijandige buitenwereld van zo'n 60 verschillende soorten van verkoudheidvirussen. Die dwarrelen allemaal vrolijk door de lucht, op zoek naar iemand die nog geen afweer heeft ontwikkeld en dus geïnfecteerd kan worden. Zuigelingen komen "blanco" ter wereld en zijn dus gevoelig voor ieder virus, niet erg want door iedere infectie ontwikkelen ze weer meer weerstand.

Even over koorts bij zuigelingen;

Vaak worden we gebeld (of gemailed) door ouders over de koorts van hun kind, men meet de koorts meerdere keren per dag en laats kreeg ik daar zelfs een grafiek van opgestuurd!

Wat is nu koorts?

Koorts is een fysiologische reactie van het lichaam (normaal) die als doel dient de weerstand te verhogen. Het lichaam start na een infectie ; een weerstands reactie die door middel van onder andere enzym-productie werkt. Die enzymen werken bij een hogere temperatuur beter, vergelijk de enzymen in biotex die ook in handwarm water beter werken dan in een koud sopje, wassen in warm water gaat beter dan in koud, en de weerstand werkt bij een hoger temperatuur dus ook beter.

Koorts is dus goed, het werkt!

Hoe hoog mag de temperatuur zijn?

Dat is simpel; op fysiologische gronden kan de lichaamstemperatuur niet hoger worden dan 41,3 graden, dat is gewoon het hoogst haalbare.

De absolute hoogte van de temperatuur zegt dus helemaal niets, of het kind 39 graden of 40 graden koorts heeft is volledig irrelevant.

Je kunt de temperatuur eigenlijk net zo goed niet meten, wij hadden voor onze kinderen niet eens een thermometer, als ze ziek waren merkte je dat toch wel.

Waar let je dan wel op?

Je moet goed letten op het kindje zelf, vergeet de thermometer en kijk naar het kind.

Bij dit kindje gebeurde er ook iets wat niet in het plaatje van een gewone griep paste. Het kind kon niet goed meer drinken, het was te benauwd om nog te drinken. Dat hoort niet!

Nadat de ouders daar over belden zijn ze natuurlijk gelijk op het spreekuur gekomen. Op het spreekuur zag ik een kindje waar de borst met de ademhaling snel op en neer ging en bovendien was het kindje een beetje grauw.

Dat grauwe betekent dat het kind te weinig zuurstof binnen krijgt, roze verandert dan in blauw.

Dit was duidelijk fout dus ik heb het kind ingestuurd onder de verdenking Rs-virus.

Rs-virus staat voor respiratoir-syncytio virus, het is een virus uit de groep van verkoudheids virussen en het is eigenlijk alleen voor zuigelingen en kinderen met een verlaagde weerstand bedreigend.

Het komt met name voor in de maanden met een R.

Meestal volgt er na opname een infuus met vocht en een toediening van zuurstof door een mondkapje.

Soms worden ook antibiotica gegeven, die overigens niet helpen tegen Rs-virus (want antibiotica werken alleen tegen bacteriën) maar soms wel nodig zijn omdat de kans bestaat dat er een bacterie mee gaat doen.

Kinderen met zo'n infectie worden meestal een paar dagen opgenomen en zijn dan weer redelijk opgeknapt.

Wat wel opvallend is in de praktijk is dat kinderen na zo'n infectie vaak toch een tijdje milde astmatische klachten houden, soms is een inhalator nodig en vaak zijn ze bij een volgende verkoudheid toch ook weer een tijdje benauwd.

Maar of een kind er ziek van wordt valt niet te voorspellen, ik heb wel eens een tweeling gehad waarvan de ene ziek werd en moest worden opgenomen, terwijl de andere niets mankeerde.

Deze zuigeling was overigens na drie dagen weer thuis.

Ik wil eigenlijk nog een klein stukje schrijven over een ander zuigelingen probleem;

De Huilbaby;

Het is toch nog vaak zo dat er enige schroom bestaat bij de ouders, vaak de moeder, om er over te beginnen. Veel ouders zien het als persoonlijk falen als het niet lukt om een baby rustig en tevreden te krijgen. Vaders zijn vaker degenen die er met de huisarts over beginnen omdat die na hun werk worden geconfronteerd met een opgebrande echtgenote en een jengelende baby.

Ook onder artsen bestaan er nog veel misverstanden over dit beeld, vaak wordt toch naar de moeder gewezen (logisch dat moeders het gevoel hebben dat ze hebben gefaald).

Toch zijn er in dit ziektebeeld nieuwe ontwikkelingen, er wordt tegenwoordig vaker gesproken over het Kiss-syndroom (acroniem voor een lelijke duitse term, dus die vergeten we weer).

Het Kiss-syndroom veronderstelt een tijdens de geboorte optredende stoornis in de symetrie van de halswervels. Door deze gestoorde ontwikkeling ontstaat er in de halswervelkolom pijn en die straalt uit naar onder andere de armen en schouders, dan wordt eten niet leuk meer en gaat alles pijn doen.

Belangrijk is dat er iets aan te doen is, met behulp van fysiotherapie en manuele therapie lukt het vaak om de boel weer recht te zetten.

Dit is een boeiend en groot onderwerp maar ik kan niet de hele krant volschrijven en daarom verwijs ik naar een prachtige website over dit probleem; www.huilbaby.com

Dus moeders, schroom voortaan niet meer en vraag hulp bij de huisarts!

Jaco Beeker www.drbeeker.nl